

కథావేదిక

ప్రతినెలా వైవిధ్యంగల కథలను అందిస్తూ కథాప్రియులకు వెతుక్కునే పనిలేకుండా కథలన్నీ ఒకేచోట చేర్చి, కత్తిరించి పొందుపరచుకుంటే చక్కని కథల సంకలనంలా మారీ, మంచి కథను మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుకునే చక్కని అవకాశాన్ని పాఠకులకు కలిగించే వినూత్న ప్రక్రియ... ఈ కథావేదిక.

“అబ్బ.. అబ్బబ్బ! ఎండలు మండిపోతున్నాయి. సూర్యభగవానుడు జనంపై కక్షకట్టి మరీ మాడ్చేస్తున్నాడు. వామ్మో! ఇక ఓజోన్ పొర తొలగితే అందరు మాడి మసైపోతారు” తనలో తను మాట్లాడుతు బస్టాండ్లోని చెట్టునీడన చేరాడు పర బ్రహ్మం. ఖండువాతే చేటంత ముఖానికి పట్టిన స్వేదబిందువులను తుడుచుకుంటు గొణుక్కుంటున్నాడు. “ఛస్! ఈ బట్టతలవల్లే ఆ సూర్యకిరణాలు గ్రుచ్చి గ్రుచ్చి చంపు తున్నాయి.”

ఆచే చెట్టు నీడన ఓ హీరోలాంటి శాలీ పరబ్రహ్మం ప్రక్కన చేరాడు. “అబ్బ! ఏం ఎండలా బాబు, చెమటకంపుతో చచ్చిపోతున్నాం.” కర్చీఫ్ తో ముఖం తుడుచుకుంటూ గొణుక్కుంటున్నాడు.

పరబ్రహ్మం మెల్లిగా హీరోగారివైపు తిరిగి “ఏం బాబు, హిప్పీ జుట్టు పెట్టుకుని (అతనిది మామూలు సైజు క్రాఫ్, కాని పరబ్రహ్మంగారికి గోరంతలు కొండంతలుగా, అదీ వెంట్రుకల విషయంలో ఊహించుకోవడం అలవాటు) ఎండవేడికి తట్టుకోలే నంటే, ఇక మాలాంటోల్ల సంగతి ఎవరికి చెప్పుకో వాలి.” అంటు జాలిగా ఫేస్ పెట్టాడు.

“మీకేంటండి హాయిగా విగ్గు పెట్టుకుంటే సరిపో తుంది. అదే టోపీలాగా పనిచేస్తుంది. అందానికి ఆందం, గుండుకి చల్లదనం పైగా విగ్గువుంటే చెమట కంపు కొట్టదు! భలే అదృష్టవంతులండి మేష్టారు” అన్నాడు హీరో.

బట్టతలతో బాధపడుతున్న పరబ్రహ్మంగారికి, ఇదేదో సమంజసంగానే వుందనిపించి, “ఏమోయ్, కేకీరీటం (విగ్గు) పెట్టుకుంటే దురదపుట్టడం బావా!”

“దురదపెడితే (సుతారంగా) ఓ చేత్తో విగ్గు ఎత్తి పట్టి హాయిగా మరోచేత్తో గోక్కోవచ్చు. మాకెక్కడి దండి. ఆంతటి అదృష్టం” ఆదోరకంగా నవ్వుతూ అన్నాడు హీరో.

ఆచేవ్ కంక్షేనని అనిపించినా-- “అ! నీకేంటీ, తల నిండా ఆంత పెద్ద జుట్టు హాయిగా పెంచుకుని, ఉచిత సలహాలు బాగానే ఇస్తున్నావు. నీతలపై అంత జుట్టు ఎలా పెంచావో చెప్పవోయ్?” కుతూహలంగా అడిగాడు పరబ్రహ్మం.

“ఏముందండి! ఉద్యోగాల వేటలోపడి జుట్టు సంగతే మర్చిపోయాను” చెప్పాడు హీరో.

“అహా! ఎంత అదృష్టవంతుడివోయ్!” పర బ్రహ్మం ఫేస్ ఇంక్లాడింగ్ బట్టతల, మెర్యూరి లైటులా వెలిగింది. “అసలు నాకు తొందరగా ఉద్యోగం దొరికినందుకే, ఇలా అఘోరించాను. ఆఫీస్ లో పనివత్తిడి తట్టుకోలేక, ఆలోచించి-- చించి, ఉన్న వెంట్రుకలు కాస్తా వూడిపోతున్నాయి. ఛస్! అన వసరంగా తొందరపడి చేరాను ఉద్యోగంలో, ఇతని లాగే నిరుద్యోగినైతే, ఎంచక్క హీరోలా బస్ స్టాండ్ లో అమ్మాయిలకు బీటోసుకుంటు నుంచునేవాన్ని” అంటు ఊహ ప్రపంచంలో విహరిస్తున్నాడు.

కేకీరీటం అజ్ఞుల మెదళ్లకొరకెక్కి

ఓవర్ టైమ్

“అఫీసులో పని చెయ్యకుండా టైప్ రైట్ ఉషాని ప్రేమిస్తున్నావట నిజమేనా?” అడిగాడు ఆఫీసర్ శేఖర్ ని.

“లేదు సార్! నేను ఓవర్ టైమ్ చేసేటప్పుడు ప్రేమిస్తున్నాను.” బదులిచ్చాడు శేఖర్.

ఆత్మహత్య

“ఉషా! నీ ప్రేమ దక్కకపోతే ఈ చెరువులో పడి ఆత్మహత్య చేసుకుంటాను” అన్నాడు శేఖర్ విచారంగా పోజుపెడుతూ.

“ఏడ్చినట్టేవుంది, ఈ చెరువులో నీళ్ళుంటే గదా!” అంది ఉషా వెక్కిరిస్తూ.

“మరేం ఫర్వాలేదు చెరువు నిండేవరకు నేను ఆగగలను” అన్నాడు శేఖర్.

తొక్క పూజ

“అరటిపండు తొక్క పూజగదిలో పెట్టి పూజ చేస్తున్నావ్, నీకేమైనా పిచ్చా?” అడిగింది నిర్మల రాధను.

“మరి ఇదేకదా మా ఆత్మగారి కాలు విరిగి పెత్తనం చెయ్యకుండా మంచం మీద పడుకోబెట్టింది” సంతోషంతో చెప్పింది రాధ.

సంగీతం

“మీరు నాలా అద్భుతంగా పాడతారట” సుమని అడిగాడు చంద్రం.

“నిజమేనండి నా సంగీతం వింటూ పరవశంతో కళ్ళు మూసిన వాళ్ళెవరూ మళ్ళీ కళ్ళు తెరవరు” సిగ్గుపడ్డా చెప్పింది.

- చందూవంశీ (నంద్యాల)

“ఏంటి మేష్టారు, ఏదో ఆలోచిస్తున్నారు?” అన్నాడు హీరో.

“ఆ! ఏం లేదయ్యా, నాకూ కాస్తో, కూస్తో జుట్టు వుండేది. రోజు రోజుకి పల్కబడుతుందన్న బెంగతో బాధపడుంటే, ఇదే బస్ స్టాండ్ లో, నెల రోజుల క్రితం ఓ నూనె సీసా ఐదుపందల రూపాయలీచ్చి, ప్రతిరాత్రి తలకు బాగా పట్టించండి, నెలరోజుల్లో దువ్వెనకు చిక్కనంత ఒత్తుగా జుట్టు మొలుస్తుందని చెప్పాడో వెధవ!” మనసులోని బాధను చెప్పుకున్నాడు పరబ్రహ్మం.

“అయ్యో పాపం! అలాగా.” హీరోగారి ఆశ్చర్యం. “జుట్టు పెరగటం మాట దేవుడెరుగు. కొద్దిరోజులకు వున్న కాసిన్ని వెంట్రుకలు నేలరాలిపోయాయి. అప్పటి నుండి, ఇదిగో ఆ మృగం పుణ్యమా అని, ఈ మృదంగరూపం దాల్చాను” బట్టతలను హీరోగారికి చూపెట్టా భావురుమన్నాడు.

పరబ్రహ్మం ఫేస్ చూస్తుంటే, హీరోగారికి నవ్వాగలేదు. “హీ.. హీ.. హీ... పళ్ళు బిగబట్టి నవ్వుతూ, అరె.. అలాగా పాపం!” సానుభూతిగా “ఒకం దుకు మీకతను మేలే చేశాడండి” హీరోగారి ఓదార్పు ప్రయత్నం.

“మేలేంటి మేలు! నా కొలీగ్స్ అందరూ, వాళ్ళ వాళ్ళ చేతి దురద తీర్చుకోడానికి, రోజు లంచ్ టైంలో నా తలపై మృదంగనాదాలు మ్రోగిస్తున్నారు. బాబ్బాబు! బాధ భరించలేకపోతున్నాను” ఏడుపు ముఖం పెట్టాడు, పరబ్రహ్మం.

ఈసారి హీరోగారికి నిజంగానే అతనిపై జాలేసి, “మేష్టారు, ఆ ఒక్క బాధ తప్పితే, మీకెన్నో లాభాలండి” అన్నాడు.

“లాభాలా!” నోరెళ్ళబెట్టాడు పరబ్రహ్మం. బట్టతలవల్ల లాభాల లిస్టు మొదలెట్టాడు హీరో. “కడుక్కోవడానికి కావలసినంత ముఖం, తుండుగు డ్డతే తుడుచుకునేప్పుడు ఎనలేని సుఖం. తల దువ్వెనకునే అవసరంలేదు కాబట్టి, నూనె, దువ్వెన ఖర్చు ఆదా. పైగా తలంటుకోవడం సులభం. పేను గొడవ అసలేవుండదు, చుండ్రు సంగతి సరేసరి. రకరకాల విగ్గులు వేసుకుని రోజు కో వేషం వెయ్యొచ్చు. క్రాఫ్ చేయించుకునే అవసరం వుండదు కాబట్టి, హాయిగా, అదే డబ్బుతో నెలకు సరిపడ టీపాడి కొనుక్కోవచ్చు.

భర్తది బట్టతలైతే, భార్యలు ఎంచక్క వడలు, పూరీలు తలపై ఒత్తుతు ప్రేమగా మొట్టికాయలు మొట్టిచ్చు, ఇలా ఇంకెన్నో లాభాలు...! “ఓహో! ఎన్ని ఉపయోగాలు!, ఛస్! అంతేనంటావా? అనవసరంగా ఇన్నాళ్ళు బట్ట

తలను ఆడిపోసుకున్నాను” అంటు లాలనగా తల నిమురుకుంటున్న పరబ్రహ్మం చేతికి ఏదో ఘనపదార్థం తగిలింది. చేతి వేళ్ళకంటిన కాకిరెట్టను చూసుకుని వికారంగా పెట్టాడు ఫేస్.

బట్టతలవల్ల లాభాలను వింటూ దీర్ఘాలోచనలోపడ్డాడు కామోసు, కాకిరెట్ట పడినట్లు గమనించలేకపోయాడు.

పరబ్రహ్మం అవస్థను చూసి, హీరోగారు తన కర్నీ ఫోతో తలపైని ఖరాబు పదార్థాన్ని నీట్ గా తుడిచాడు.

“ఏం ఉపయోగాలో.. ఏం లాభాలో!, చూసావుగానా అవస్థ” విసుక్కున్నాడు పరబ్రహ్మం.

“అన్నన్నా! ఎంతమాట! బట్టతలవల్లే కదండి, కాకిరెట్టను నీట్ గా తుడిచెయ్యగలిగాను” పరబ్రహ్మం గారిని ఓదార్చే ప్రయత్నం చేసాడు హీరో.

“ఏమోయి! నాతల అంటే నీకు వేళాకోళంగా వుందా?” కోపంగా చూసాడు పరబ్రహ్మం.

“మీరు మరోలా భావించకండి సార్! నా ఉద్దేశ్యం అదికాదు, ఇప్పుడు ఉదాహరణకు ఆ కాకిరెట్ట నా తలపైన పడిదంనుకోండి, ఏం జరిగేది?”

“ఏం జరిగేది?” అయోమయంగా చూసాడు పరబ్రహ్మం.

“...” “ఆ! ఏముంది నువ్వు ఇలాగే కర్నీఫోతో తుడుచుకునేవాడివి...” పెదవి విరిచాడు పరబ్రహ్మం.

“అదే, అక్కడే మీరు బురదలో కాలేసారు” అన్న హీరోను అదేలా చూసి తన కాళ్ళ వంక తేరిపారా ఓసారి చూసుకుని, నేను బురదలో కాళ్ళు వెయ్యడం మేంటి అనే ఫీలింగ్ ఫేస్ లో ఇచ్చాడు.

పరబ్రహ్మం గారి ముఖకవళికలు గమనించి, “అబ్బే! ఊరికే మాటవరసకన్నాను, నిజం చెప్పాలంటే, మీఅంత సులభంగా నేను తుడుచుకోలేను, వెంట్రుకల్లో ఆ పదార్థం చిక్కుకుపోయి, నానా ఇబ్బంది పెట్టేది, పైగా తలస్నానం చేస్తేగాని ఆ ఘనపదార్థం పూర్తిగా తొలగేది కాదు” అంటు కన్విన్స్ చేశాడు హీరో.

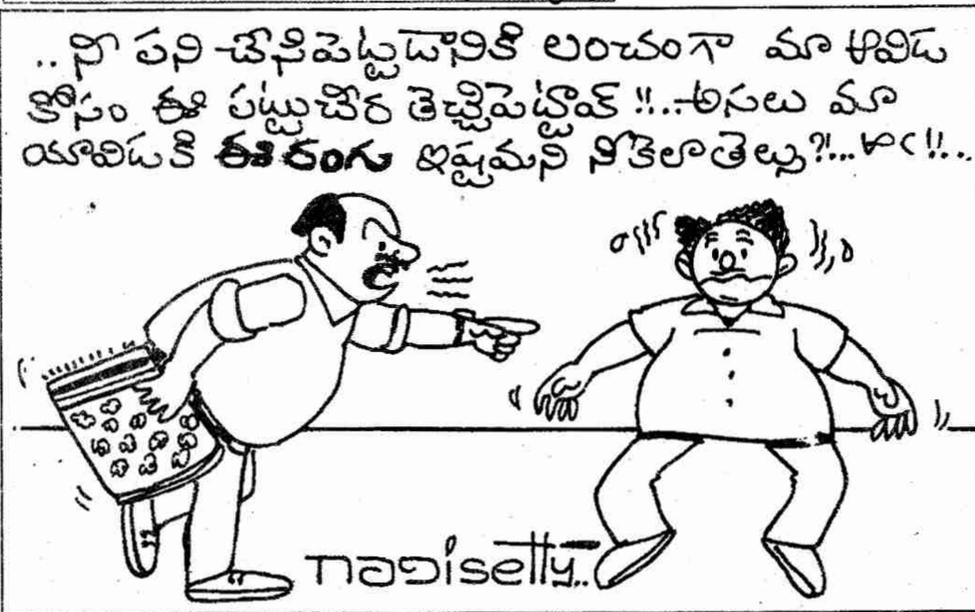
“అమాట నిజమే-- వ్వు!, ఈ సంగతి నాకు తట్టలేదు సుమా!” పరబ్రహ్మం ఫేస్ లో చిరునవ్వు. కేశ కిరీటం గురించి క్యూరియాసిటీ పెరిగి “నాకెలాగైనా ఓ మాంచి కేశకిరీటం తెచ్చిపెట్టవోయ్, డబ్బులిస్తాను” హీరో చెవిలో గుసగుసగా చెప్పాడు.

ఈసారి హీరో ఫేస్ లో విజయగర్వం తోణికిసలాడింది. “ఇప్పటికిప్పుడు మంచి విగ్గు దొరకాలంటే చాల కష్టమండి, కనీసం మూడు నెలల ముందు ఆర్డర్ చేస్తేగాని ఒరిజినల్ విగ్గు దొరకదు” అంటు నసిగాడు.

“బాబ్బాబు! అంతలా అనకు, బ్రహ్మాండమైన సలహా ఇచ్చావు. ఆ దివ్య కేశ కిరీటం సంగతి, కాస్తా నువ్వే చూడు, చచ్చి నీ కడుపున పుడతాను” ప్రాధేయ పడ్డాడు పరబ్రహ్మం.

“ఇంతగా మీరు చెబుతుంటే, మీకు సహాయం చెయ్యాలనేవుంది-- కాని ఎటొచ్చి--” అర్థోక్తిలో ఆగిపోయాడు హీరో.

“సందేహించకు బాబు, డబ్బెంతైన ఫర్వాలేదు!”

కథావేదిక

హామీ ఇచ్చాడు పరబ్రహ్మం.

ఆ మాటకోసమే ఎదురుచూస్తున్న హీరోగారి మనసు సంతోషంతో పొంగిపోయింది. “మేష్టారు, ఈరోజే మా బాబాయిగారికి మంచి ఇంపోర్టెడ్ విగ్గు తెప్పించాను, మిమ్మల్ని చూస్తుంటే నాకు జాలేస్తుంది. కానీ ఇది చాల ఖరీదైన విగ్గు, దీని ధర మూడు అయిదువేలు ఉంటుంది.” ఇబ్బంది నడిస్తూ చెప్పాడు హీరో.

అంతవరకు ఉత్సాహంగావున్న పరబ్రహ్మం కేశకిరీటం రేటు వినగానే, గుండె కాస్త క్రిందకు జారినట్లు నిపించింది. కాసేపటికి తేరుకుని “డిస్కాంటు ఎవన్నా వుందా బాబు?” అనుమానంగా అడిగాడు.

“భలేవారండి మీరు, అసలే ఎండాకాలం, మంచి సీజన్ టైం, ఏదో మీరింతగా అడుగుతున్నారని ఒరిజినల్ ప్రైస్ చెప్పాను. పైగా ఇది ఇంటర్నేషనల్ విగ్గు. బ్లాక్ అయితే ఏడువేల వరకు ధర పలుకుతుంది, ఇష్టమైతే చెప్పండి” చాల క్యాజువల్గా అన్నాడు.

“వామ్మో! ఇంకాసేపాగితే ధర పెంచేట్టున్నాడు.” మనసులో అనుకుని “ఇందాకట్టుంచి ఒరిజినల్, ఒరిజినల్ అంటున్నావు, అంత ఒరిజినాలిటీ ఏముంది దాంట్లో?” గట్టిగానే అన్నాడు పరబ్రహ్మం.

“ఒరిజినల్ విగ్గు అయితే అసలు సినలైన మగవాడి వెంట్రుకలతో తయారవుతుంది. మీకు ఛీప్ విగ్గు కావాలంటే గుర్రపు వెంట్రుకలది తీసుకోండి. గాడిద వెంట్రుకలదైతే మరి ఛీప్...” వ్యంగ్యంగా అన్నాడు హీరో. పరబ్రహ్మం ఫేస్ లో మగతనం తాలుకు అహంకారపు ఛాయలు ప్రస్ఫుటించాయి. గంభీరమైన పోజు పెట్టి, ప్రొద్దున ఆఫీస్ లో తీసుకున్న హాజ్ లోన్ తాలుకు ఇన్ స్టాల్ మెంట్ డబ్బులోంచి, హీరోగారికి అయిదువేలు ముట్టజెప్పాడు. అటు ఇటు చూసి, కేశకిరీటాన్ని అతని చేతిలోంచి లాగేసుకున్నాడు.

లోన్ తీసుకున్నావు, పార్టీ ఇవ్వాలంటు వెంటబడ్డ కొలీగ్స్ నుంచి తప్పించుకోవాలని హాఫ్ డే క్యాజువల్ లీవ్ పెట్టి, ఎవరికంటా పడకుండా, ఎంచక్కా బస్ స్టాండ్ కు వచ్చాడు పరబ్రహ్మం.

కేశకిరీటాన్ని అటు ఇటు త్రిప్పి చూసుకుని, తెగ సంబరపడిపోయాడు పరబ్రహ్మం. నెంట్ పర్ నెంట్ మగవాడి వెంట్రుకలతో తయారైన కేశకిరీటం దొరికినందుకు, అతని ఆనందానికి అవధులు లేవు.

ఆదుర్దాగా కేశకిరీటాన్ని తలపై పెట్టుకుని, “యాహూ! రేపట్నీంచి లంచ్ టైంలో నోమోర్ కొలీగ్స్ మృదంగం” అనుకుని ఎగిరి గంతేశాడు.

ఆ వెర్రి ఆనందంలో, కేశకిరీటం వూడి ఆరడుగుల దూరంలో పడింది.

“భలేవారే మీరు! ఎలాగు విగ్గుంది కదా అని, ఇంత తల బిరుసుతనం పనికిరాదండీ” అంటు క్రిందపడ్డ విగ్గును సుతారంగా ఇరుప్రక్కల దులిపి, పరబ్రహ్మం తలపై సర్దిపెట్టాడు హీరో.

ఆ హలాత్ పరిణామానికి, బుంగమూతిపెట్టి, ఓ చేత్తో కేశకిరీటాన్ని గట్టిగా పట్టుకున్నాడు పరబ్రహ్మం.

అప్పుడే వచ్చిన బస్సులోనికి దూరాలని ప్రయత్నిస్తున్న పరబ్రహ్మంగారికి చిరునవ్వుతో టాటా చెప్తూ, “మేష్టారు, బస్సెక్కేప్పుడు విగ్గు జాగ్రత్త!” హెచ్చరించాడు హీరో. విజయగర్వంతో వెనుదిరిగిన హీరోగారి నోట్లో పచ్చి వెలక్కాయ పడింది. హీరోగారి పాత ఇంటి ఓనర్ ప్రత్యక్షమై, “అహా! అతనికి భలే టోపి పెట్టావోయ్! టోపి పెట్టడం గురించి వినడమేగాని, నీ పుణ్యమా అని ప్రత్యేకంగా చూడగలిగాను.”

నీళ్ళు నములుతున్నాడు హీరో.

“అద్దె తాలుకు బాకీ డబ్బు రెండువేలు, అసలుపై వడ్డీ రెండువేలు, నీ చుట్టు త్రిప్పుకున్నందుకు దారి ఖర్చుల క్రింద ఒక వెయ్యి రూపాయలు, వెరసి మొత్తం అయిదువేలు, నీ చేతిలోని డబ్బు ఇలాగిచ్చెయ్యి, ఇచ్చెయ్యి.. ఇచ్చెయ్యి...” అంటు చేయిచాచాడు ఆ వానర్ (ఓనర్).

గుటకలు మ్రింగుతు, దిక్కలు చూస్తూ, పారిపోయే ప్రయత్నాలు చేస్తున్న హీరోనుద్దేశించి, “నీ వేషాలు నాదగ్గర కాదు, జుట్టు పట్టుకుని డబ్బుల్ వసూల్ చేస్తా, కబర్ డార్ బేట!” అంటు హీరో జుట్టు గట్టిగా పట్టుకున్నాడు వానర్ (ఓనర్).

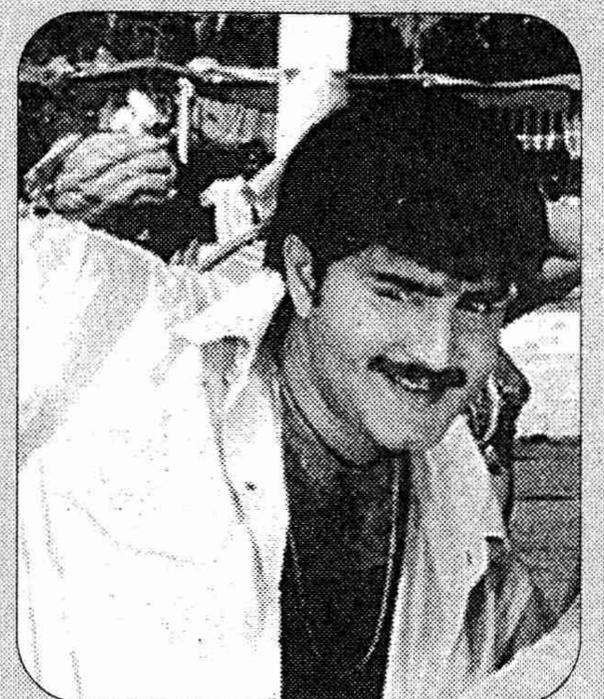
“ఇదేమి పట్టనట్టు, వానర్ (ఓనర్) చేతిలో విగ్గు మిగిల్చి, చలాకీగా పరుగు లంఘించాడు హీరో. చేతిలోని కేశకిరీటాన్ని చూస్తూ నోరెళ్ళబెట్టాడు వానర్ (ఓనర్).

అప్పులవాళ్ళ నుంచి తప్పించుకోవడానికి ఎంత బాగ సహకరించిందో ఈ కేశకిరీటం ముసిముసిగా నవ్వుకున్నాడు హీరో. పరబ్రహ్మానికి, లంచ్ టైంలో కొలీగ్స్ మృదంగనాదఘోష తప్పినా, సిటీబస్సు ఎక్కేటప్పుడు, దిగిటప్పుడు కేశకిరీటాన్ని కాపాడుకోలేక నరకయాతన అనుభవిస్తున్నాడు. అప్పుడప్పుడు, బట్టతలతో ఎంతో నయమన్న భావన అతనిలో కలుగుతుంది.

హీరోగారు మాత్రం దర్జాగా తలకు ఓ క్రొత్త కేశకిరీటాన్ని తగిలించుకుని మరో బస్ స్టాండ్ లో జేరి, గుండుపై అక్కడక్కడ వెంట్రుకలు మిగిలిన శాల్తీకె వెతుకుతున్నాడు.

“ఈ నూనె వాడితే, దువ్వెనకు చిక్కనంత ఒత్తుగా జుట్టు మొలుస్తుందని” ఓ శాల్తీకె చెబుతూ, “ఇది ఇంపోర్టెడ్ నూనె, ధర కేవలం ఐదువందల రూపాయలే. త్వరగా తీసుకోండి ఇదే లాస్ట్ బాటిల్” అంటు అంటగట్టాడు. పాపం ఆ శాల్తీకె తెలుసు, ఓ నెల గడిచాక హీరోగారి దగ్గర కేశకిరీటం కొనాల్సి వస్తుందని.

బిజీ శ్రీకాంత్

ప్రస్తుతం ఇండస్ట్రీలో హీరోల పరిస్థితి చాలా దారుణంగా వుంది. ప్లాఫులు వస్తే వెనుకబడడం, హిట్ వస్తే అవకాశాలు మరిన్ని రావడం వాళ్ళకు సహజమైపోయింది. అయితే హిట్ తో, ప్లాప్ తో సంబంధం లేకుండా ఎప్పుడూ బిజీగా వుండే హీరో ప్రస్తుతం శ్రీకాంత్ ఒక్కడేనని చెబుతున్నారు ఇండస్ట్రీ జనం. అతడి సినీమాలూ ఒకటి ప్లాప్ అయినా మరొకటి హిట్ కావడంతో, అందులోనూ అతడిమీద ఎలాంటి ఇమేజ్ లేకపోవడంతో ఎలాంటి పాత్రకయినా శ్రీకాంత్ సరిపోతాడనే పేరు రావడంతో, హైగా రెమ్యూనరేషన్ విషయంలో కూడా ఇబ్బంది పెట్టే ఆర్టిస్టు కాకపోవడంతో శ్రీకాంత్ డైరీ ఎప్పుడూ ఫుల్ గా వుంటుందిట. ఇలాంటి హీరోలకు ‘కీపిటప్ మైబోయ్’ అని తప్ప మరేం ఆనలేం కదా!

- జె.వి. బాబు

బైబి ... ఆ సుజ్జోరెక్ గాఢు
కత్తి ఆఢుంకి వెళ్ళవ సురు!...
ఇక్కణ్ణి ఆడెళ్ళు చేబిపనులు
చెలా క్రికె చేస్తాఢుంట్!!...

క్రొలింట్ల ... ఆఢుం... మనింట్ల
మనపని మనం చేసికొంటే
ఉష్టెంకొ?!!... ఆఢుం...

narisetty..